

Sygn. akt VI P 20/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Beata Piórek
Ławnicy:	Tadeusz Bartkowski, Alicja Furtak
Protokolant:	sekr. sądowy Magdalena Paplińska

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2018 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy A. N.

przeciwko (...) (...) Sp. z o.o. w G.

o ustalenie istnienia stosunku pracy, wynagrodzenie

I. oddała powództwo w zakresie żądania ustalenia istnienia stosunku pracy,

II. w zakresie żądania wynagrodzenia uznaje się niewłaściwym i sprawę przekazuje do Sądu Rejonowego w G. VI Wydział Gospodarczy,

III. zasądza od powoda A. N. na rzecz pozwanego (...) (...) Sp. z o.o. w G. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w zakresie żądania ustalenia istnienia stosunku pracy.

Sygn. Akt VI P 20/16

UZASADNIENIE

Powód A. N. w pozwie z dnia 22 05 2015r. skierowanym przeciwko (...) (...) Sp. Z o.o. w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 93 750 zł z odsetkami ustawowymi za okres od 1 lipca 2011 do dnia 31 lipca 2012r.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że jest wysoko kwalifikowanym specjalistą w dziedzinie projektowania i budowy statków. Strona pozwana specjalizuje się w budowie konstrukcji stalowych , remontach lub przebudowach kadłubów lub w pełni wyposażonych statków , konstrukcji aluminiowych , specjalistycznych zbiorników , instalacji rurociągowych , konstrukcji hal , mostów i wiaduktów .

Strony współpracują od wielu lat , pierwotnie współpracowały w dość wąskim zakresie , w ramach działalności gospodarczych prowadzonych przez każdą ze stron. Pierwotnie powód świadczył na rzecz strony pozwanej usługi na podstawie umowy menadżerskiej z 2 01 2004r. Umowa przewidywała, że powód będzie kierował pionem marketingu pozwanej spółki i pełnić funkcję dyrektora ds. marketingu , umowę zawarto na czas nieokreślony , z uwagi na brak realnych możliwości należytego wykonania przedmiotu umowy , powód wypowiedział umowę menedżerską z dniem

31 12 2004r. Praca ta była związana z rynkiem f. i nie miała żadnego związku z pracą powoda w biurze projektowym. Powód i pozwany w zakresie usług powoda na rynku f. zawierali kolejne umowy, w których był jasno określony zakres obowiązków powoda, na poczet tych usług powód wystawiał pozwanemu faktury.

W 2006r. pozwany zaproponował powodowi podjęcie się zupełnie innego zadania w postaci założenia biura projektowego strony pozwanej oraz kierowania owym biurem. Strony miały podjąć współpracę w szerszym wymiarze niż dotychczas. Celem tej współpracy miało być zorganizowanie i prowadzenie przez powoda biura projektowego działającego w ramach struktury organizacyjnej pozwanej spółki. Strony uzgodniły, że z uwagi na wiedzę posiadaną przez powoda powód zajmie się organizacją i przygotowaniem biura projektowego strony pozwanej do działania. Po rozpoczęciu działalności przez biuro projektowe powód miał kierować tym biurem. Z uwagi na swoją wiedzę i doświadczenie powód miał pełnić funkcje kierownicze i zarządcze. Powód miał przyjmować dyspozycje i polecenia bezpośrednio od prezesa pozwanej spółki M. S., a następnie wdrażać uzyskane dyspozycje i polecenia. Dotyczyło to w szczególności przydzielania obowiązków poszczególnym finansowo, ponieważ uznał pracowników biura i koordynowania prac zespołu. Z tytułu realizacji przez powoda pracy na rzecz pozwanej strony uzgodniły wynagrodzenie należne powodowi. Strony nie uzgodniły sumy wynagrodzenia miesięcznego należnego powodowi z tytułu wykonywanej pracy. Strona pozwana zaoferowała powodowi wynagrodzenie w postaci 5 % udziałów spółki. Powodowi przedstawiony został projekt umowy „umowa opcje na udziały”. Powód przystał na takie rozwiązanie, ponieważ uznał, że wartość spółki w perspektywie najbliższych kilku lat niewątpliwie wzrośnie. W 2006r. powód rozpoczął czynności w postaci tworzenia biura projektowego strony pozwanej. Powód dodał, że nie wiedział wówczas, że w przypadku zawarcia umowy o pracę obligatoryjne jest wypłacanie pracownikowi wynagrodzenia w odstępach czasu nie większych niż każdego miesiąca kalendarzowego. Strony nie zawarły umowy w formie pisemnej. Pracując na rzecz pozwanego powód rozpoczynał i kończył pracę w ściśle oznaczonych porach, z reguły pracował od godziny 8 00 do godziny 16 00. Powód wykonywał też pracę w ściśle oznaczonym miejscu. Z roczną okresie wstępnym powód pracował w siedzibie spółki przy ul. (...) w G., a następnie w siedzibie biura projektowego przy ul. (...) w G.. Po nawiązaniu współpracy w pierwszej kolejności powód zajął się rekrutacją pracowników, miał wpływ na wynagrodzenia pracowników biura projektowego oraz premii otrzymywanych przez tych pracowników, w dalszej fazie działalności biura projektowego stanowisko powoda miało decydujący wpływ na to, którego z aplikujących zatrudni pozwana. W trakcie kierowania biurem projektowym powód składał zamówienia na maszyny i oprogramowanie A. o wartości 13 871, 40 zł wraz z roczną subskrypcją o wartości kolejnych 2 891, 40 zł. Powód zamówił i odebrał również w imieniu pozwanej realizację usługi w postaci instalacji (...) o wartości 17 080 zł. Powód koordynował również wdrażanie oprogramowania (...) – usługę o wartości 10 980 zł. Po założeniu biura projektowego powód nadal koordynował zamówienia oprogramowania i sprzętu komputerowego. Powód zamówił znaczne ilości sprzętu komputerowego na rzecz pozwanej spółki roku 2012, powód sugerował prezesowi pozwanego przedmiot zamówień, czuwał nad zakładaniem i prawidłową konfiguracją sieci teleinformatycznych dla pozwanej spółki. Przy okazji przenosin biura projektowego powód w 2012r. koordynował techniczne aspekty przenosin, zgłaszał awarie komputerów, z których korzystali pracownicy biura projektowego. Powód odpowiadał za koordynowanie pracy biura projektowego i kontakty z zagranicznymi kontrahentami pozwanej spółki, z czego powód zdawał relację wspólnikom pozwanej, w tym prezesowi pozwanej. Powód organizował szkolenia dla pracowników biura projektowego pozwanej, wyszukiwał szkolenia, zajmował się technicznymi aspektami szkoleń, wynajmem powierzchni biurowej na cele szkoleniowe, informował pracowników pozwanej o sposobie korzystania z serwera (...). Powodowi powierzone zostało zadanie koordynacji terminów urlopów pracowników biura projektowego, powód ponosił odpowiedzialność za pracę biura projektowego, w przypadku jakichkolwiek nieścisłości czy opóźnień, powód relacjonował postępy prac władzom spółki, wytyczne co do terminów realizacji projektów powierzone były bezpośrednio powodowi, powód indywidualnie koordynował pracę biura projektowego, tak aby dochować terminów wyznaczanych przez władze spółki. Powód formalnie nie kierował biurem projektowym, lecz był tak określany w wykresach obrazujących strukturę organizacyjną spółki.

W drugiej połowie 2012r. doszło do zmian organizacyjnych w ramach struktury pozwanej. Powód został zwolniony z kierowania biurem projektowym. Kierownictwo biurem miał objąć pan J. M.. Siedziba biura została przeniesiona do nowej lokalizacji w G., powód poprosił swoich podwładnych o złożenie oświadczeń które miały potwierdzić

dotychczasową rolę powoda w utworzeniu i funkcjonowaniu biura projektowego pozwanego. Powód przestał z końcem lipca 2012 pełnić rolę kierownika biura projektowego pozwanej. Do chwili wniesienia pozwu powód nie otrzymał jednak wynagrodzenia za pracę wykonywaną na rzecz strony pozwanej. Powód nie otrzymał obiecanych mu udziałów w spółce.

W ocenie strony powodowej opisana wyżej relacja łącząca powoda i pozwaną była stosunkiem pracy. Powód wykonywał pracę na rzecz pozwanej, w stosunkach z podmiotami zewnętrznymi powód działał jako przedstawiciel strony pozwanej, a nie podmiot działający na własny rachunek. Strony uzgodniły, że powód założy biuro projektowe, a następnie będzie kierował jego pracami. Powód otrzymywał dyspozycje dotyczące działań biura projektowego i z tych dyspozycji musiał się wywiązać. Powód relacjonował przełożonym postępy prac i musiał tłumaczyć opóźnienia. Miejsce i czas pracy zostały także ustalone przez strony. Powód działał w siedzibie biura projektowego. Koordynowanie pracy pracowników biura wymagało stałej obecności powoda w siedzibie biura. W ocenie powoda strony stosunku pracy zawarły formie ustnej i realizowały tzw. Kontrakt menadżerski w formie umowy o pracę. Strona powodowa ocenia też, że miesięczne wynagrodzenie należne powodowi w ramach świadczonej przez niego pracy powinno wynosić 7 500 zł, byłoby ono odpowiednie do nakładu pracy powoda, doświadczenia nabytego przez wiele lat pracy i posiadanego przez powoda wykształcenia. Powód kierował pracą zespołu składającego się z kilku wysoko kwalifikowanych osób. Bieżąca kontrola takiego zespołu wymaga nie lada doświadczenia i umiejętności.

Powód wskazał, iż posiada interes prawny w ustaleniu istnienia stosunku pracy, gdyż ustalenie takie warunkuje prawo do niektórych bieżących i przyszłych świadczeń z ubezpieczeń społecznych, a także rzutuje przez konstrukcje stażu ubezpieczenia na ich wysokość.

Pozew k. 6-17

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Ltd. Sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa w całości na koszt powoda oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził, że współpracował z powodem, ale powód nie kierował biurem konstrukcyjnym pozwanego na podstawie stosunku pracy.

Powód rozpoczął współpracę z pozwanym w 1999r., w którym zatrudniony został przez pozwanego jako kierownik robót na terenie F.. Po pewnym czasie powód z przyczyn rodzinnych wrócił do kraju. W kraju chciał tyle zarabiać co we F., ale ponieważ nie mógł otrzymywać takiego wynagrodzenia, rozwiązał z pozwanym stosunek pracy. Jako podmiot zewnętrzny na podstawie kontraktu, zaczął następnie sprawować nadzór nad pracami wykonywanymi przez pozwanego na rynku f.. Początkowo wykonywał to sam, a potem, żeby wspomóc działania powoda, pozwany zatrudnił dodatkowo P. D. i A. W..

W 2006r. drastycznie spadły obroty przedsiębiorstwa pozwanego na rynku f.. Nie było w związku z tym dostatecznej ilości pracy dla 3 osób w nadzorze robót. Niecelowa była także dalsza współpraca z powodem na dotychczasowych warunkach. W celu utrzymania swojego wynagrodzenia na dotychczasowym poziomie powód zaproponował zatem, że pomoże w utworzeniu biura projektowego, które świadczyło będzie prace na potrzeby rynku f.. Nie miał wówczas dużego obciążenia pracą, bardzo dużo zarabiał i chciał nadal tyle zarabiać. Pozwany potwierdził zatem, że powód uczestniczył przy organizowaniu pracy jego biura projektowego i początkowo to na nim spoczywały głównie obowiązki związane z jego powołaniem i rozpoczęciem działania. Powód nigdy jednak nie świadczył tych usług na podstawie stosunku pracy. Powód miał określone, wysokie wymagania finansowe, oczekiwał wysokiego wynagrodzenia i aby je otrzymać, otrzymał od pozwanego możliwość wykonywania w zastępstwie innych czynności, polegających na pomocy w zorganizowaniu biura projektowego, w ramach swojego kontraktu, w przeciwnym wypadku nie mógłby nadal tyle zarabiać. W tamtym czasie powód prowadzący działalność gospodarczą pod firma (...) otrzymywał od pozwanego wysokie wynagrodzenie łącznie przekraczające 3 000 000 zł. Biuro projektowe pozwanego organizowane było głównie w latach 2006-2007 pod kątem głównie potrzeb rynku f.. Następnie zaś świadczyło i świadczy usługi na rzecz rynku polskiego, h., n. i innych.

Powód wykonywał czynności związane z organizowaniem w latach 2006-2007 biura projektowego w ramach zawartego z pozwanym kontraktu , a nie stosunku pracy.

Powód nigdy nie chciał pracować na podstawie stosunku pracy.

Powód w ramach zawartego z pozwanym kontraktu zobowiązany był do nadzoru nad rynkiem f. i samodzielnie podejmował wszelkie czynności związane z prawidłowym funkcjonowaniem przedsiębiorstwa pozwanego na rynku. Posiadał dużą samodzielność działania i pozwany starał się nie ingerować w jego działania. Pozwany był jedynie zainteresowany tym , aby rynek ten funkcjonował bez zastrzeżeń i się rozwijał.

Powód nie żądał nigdy i nie otrzymywał od pozwanego żadnych świadczeń przysługujących pracownikom z tytułu stosunku pracy , takich jak urlop wypoczynkowy , wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych , nie obowiązywał go też i nie stosował się sam do czasu pracy , jaki obowiązywał pracowników pozwanego .

Powód nie chciał związać się z pozwanym kontraktem menedżerskim zawartym na piśmie , którego podpisanie mu zaproponowano. Powód początkowo podpisał tę umowę , jednak przy byle pretekście ją rozwiązał. Wygodna dla powoda była bowiem sytuacja , w której powód nie jest do końca podporządkowany kierownictwu pozwanego. Wolał sytuację, w której może zawierać kolejne umowy , na kolejne okresy i nadzór nad kolejnymi pracami wykonywanymi przez pozwanego na rynku f..

Pozwany wskazał również , iż to nie wyłącznie powód kierował pracami projektantów zatrudnionych przez pozwanego i wydawał im polecenia. . W okresie co do którego powód twierdzi , że kierował biurem projektowym pozwanego , prace projektantom zlecali również ich bezpośredni przełożeni B. T. Dyrektor Zakładu (...) oraz J. M. – jego zastępca. . Byli to pracownicy pozwanego , zatrudnieni na określonych stanowiskach pracy , władni z racji zajmowanych stanowisk do wydawania pracownikom biura projektowego poleceń. Poza tym powód nie jest projektantem statków i nigdy nie wykonał na rzecz pozwanego żadnego projektu w tym zakresie , z tego chociażby względu nie nadawał się w ocenie pozwanego na kierownika biura projektowego. Pozwany wskazał również , że w jego przedsiębiorstwie nie ma żadnej formalnej struktury organizacyjnej , w której znajdowałoby się biuro projektowe. Pozwany nigdy nie uregulował prawnie tej kwestii , a funkcjonujące na przestrzeni lat schematy organizacyjne opracowywane były w różnych okresach wielokrotnie i doraźnie dla różnych potrzeb, najczęściej ofertowych i marketingowych. Fakt , że nazwisko powoda pojawiało się czasem w schematach organizacyjnych czy materiałach reklamowych pozwanego nie świadczy o tym , że powód był pracownikiem pozwanego. W takich sytuacjach powód był raczej określany jako dyrektor marketingu , a nie kierownik biura projektowego. Było to uzasadnione tym , że powód samodzielnie występował na zewnątrz w sprawach związanych z rynkiem f. , więc musiał być postrzegany przez kontrahentów pozwanego jako osoba na stanowisku kierowniczym, upoważniona do podejmowania decyzji.

Osobami, którym faktycznie podlegało biuro projektowe pozwanego byli B. T. – Dyrektor Zakładu (...) oraz J. M. - jego zastępca. J. M. nigdy nie zajmował stanowiska kierownika Biura (...) pozwanego , tylko był zwierzchnikiem pracowników jako zastępca Dyrektora Zakładu (...) pozwanego. , jego zakres obowiązków był zatem o wiele szerszy , jednak wysokość jego wynagrodzenia była niższa niż 7 500 zł.

Pozwany zakwestionował , aby powód świadczył pracę codziennie w określonych godzinach tylko na rzecz pozwanego i pod jego kierownictwem , powód wykonywał w tym samym czasie prace na rzecz innych podmiotów na takich samych podstawach , na podstawie indywidualnych kontraktów .

Pozwany zarzucił powodowi niełojalne zachowanie , z końcem maja 2013r. współpraca pozwanej z powodem została zerwana i jednocześnie kilkunastu innych pracowników pozwanego złożyło oświadczenia o rozwiązaniu umów o pracę, od tego czasu dotychczasowy kontrahent pozwanego f. stocznia (...) zaprzestała współpracy z pozwaną spółką , a prace które pozwana wykonywała , wykonuje obecnie powód wraz z innymi byłymi pracownikami pozwanego , którzy dali się namówić powoda do rozwiązania stosunku pracy z pozwaną. Efektem powyższych działań powoda było drastyczne

zmniejszenie obrotów pozwanego na rynku f.. W porównaniu do roku 2012, w którym obroty wyniosły ponad 5 000 000 euro, w roku 2013, zaś w szczególności jego II połowie zmniejszyły się do ponad 500 000 Euro.

Pozwany wskazał również, że roszczenia powoda uległy przedawnieniu.

Odpowiedź na pozew k. 193-203

Na rozprawie w dniu 15 12 2015r. powód sprecyzował pozew i wniósł o ustalenie istnienia stosunku pracy od 1 czerwca 2007r. do 30 06 2011r. oraz o wynagrodzenie w kwocie 93 750 zł za okres od 1 06 2010r. do 30 06 2011 r. k. 267

Na rozprawie w dniu 15 04 2016r. powód sprecyzował pozew i wniósł o ustalenie istnienia stosunku pracy od 4 czerwca 2007r. do 31 07 2012r. oraz o wynagrodzenie w kwocie 93 750 zł . k. 289

Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa k. 289

Ostatecznie powód na rozprawie w dniu 17 stycznia 2018r. wniósł o ustalenie istnienia stosunku pracy w okresie od 4 06 2007 r. do 31 07 2012r. z wynagrodzeniem 10 000 zł z uwagi na spodziewaną wartość udziałów oraz o zapłatę wynagrodzenia za okres od 1 07 2001r. do 31 07 2012r. kwoty 93 750 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 08 2012r. do dnia zapłaty .

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów. K. 491

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

Pozwana spółka (...) z o.o. (...)

Dowód : odpis z KRS k. 22-29

Powód A. N. w dniu 8 maja 1987r. uzyskał dyplom magistra inżyniera mechanika na (...) G..

Dowód : dyplom (...) G. k. 21

Co najmniej od roku 2000, po wcześniejszej pracy w ramach zatrudnienia na podstawie umowy o pracę jako kierownik robót pozwanej we F. , powód rozpoczął współpracę z pozwanym w ramach działalności gospodarczej. Powód w imieniu pozwanej kontaktował się z klientami , organizował prace stoczniowe , grupy pracowników , nadzorował przebieg wykonywania prac stoczniowych we F.. Strony nie posiadały jednej umowy ramowej na tę współpracę, a zawierały każdorazowo comiesięczne umowy przy kolejnych zleceniach. Większość czasu powód wykonywał pracę w Polsce , tu werbował pracowników do pracy we F. , przygotowywał dokumentację , środki transportu , zakwaterowanie , prowadził kontakty z kontrahentami pozwanej. Jako podmiot zewnętrzny na podstawie kontraktu , zaczął sprawować nadzór nad pracami wykonywanymi przez pozwanego na rynku f.. Początkowo wykonywał to sam , a potem , żeby wspomóc działania powoda , pozwany zatrudnił dodatkowo P. D. i A. W.. W trakcie współpracy jeździł też do F. w celu nadzorowania prac oddziału f. pozwanej na krótkie okresy np. tygodniowe , po czym wracał do P..

2 01 2004r. strony zawarły umowę menedżerską . Powód występował w umowie jako A. A. z siedzibą w G. , podmiot gospodarczy , dyrektor . Celem umowy było ustalenie takich zasad współpracy pomiędzy stronami , aby możliwe było zwiększenie efektywności pionu dyrektora ds. marketingu , przy jednoczesnym zagwarantowaniu, zgodnych z umową spółki oraz innymi przepisami wewnętrznymi , możliwości kierowania tym działem spółki . Tak zdefiniowana forma współpracy pomiędzy dyrektorem a spółką pozwoliła na zwiększenie opłacalności podejmowanych przedsięwzięć handlowych i produkcyjnych , które są przedmiotem działalności spółki oraz na wygenerowanie większego zysku. Umowa przewidywała, że powód jako dyrektor w sposób sumienny i z należytą starannością charakteryzującą „ dobrego kupca” będzie kierował pionem marketingu pozwanej spółki i pełnił funkcję dyrektora ds. marketingu , kierować działem i reprezentować go na zewnątrz , wnioskować o zatrudnianie pracowników oraz innych osób , wnioskować o rozwiązanie i wypowiedanie z nimi umów , zasad wynagradzania , premiowania i nagradzania w stosunku do pracowników działu orz innych osób świadczących usługi na jego rzecz , swobodnego

kształtowania polityki swojego pionu w oparciu o ustalenia z zarządem spółki, podejmowanie decyzji o wydatkach w ramach zwykłego zarządu działem w ramach budżetu ustalonego przez zarząd spółki, umowę zawarto na czas nieokreślony. **Strony określiły wynagrodzenie powoda jako składające się z wynagrodzenia stałego i wynagrodzenia ruchomego, które miało być wypłacone po sporządzeniu bilansu i rachunku zysków i strat za dany rok kalendarzowy. Wynagrodzenie wypłacane miało być na podstawie faktury VAT wystawianej przez powoda w terminie 14 dni od dnia otrzymania faktury przez spółkę.** Dyrektor nie był związany określonymi godzinami pracy, w przypadku nieobecności powyżej 30 dni zobowiązany był do wydelegowania w zastępstwie innej osoby zaakceptowanej przez zarząd spółki, która będzie wykonywała jego obowiązki. W sprawach nie uregulowanych umową zastosowanie mieć miały przepisy kodeksu cywilnego.

W aneksie do umowy menedżerskiej z dnia 2 01 2004r. strony określiły **wynagrodzenie stałe na kwotę nie niższą niż 10 000 zł netto powiększona do kwoty brutto o należne zobowiązania podatkowe z tytułu prowadzenia przez dyrektora działalności gospodarczej o charakterze wynikającym z niniejszej umowy na rzecz spółki oraz obowiązujące składki ZUS, a także koszty. Wynagrodzenie ruchome za rok kalendarzowy 2004 wynosić miało 2,5 % sprzedaży pod warunkiem utrzymywania się rentowności brutto w przedziale 25%-35% osiągniętej z tytułu działalności spółki prowadzonej przez dyrektora na terenie F. . za kolejne lata wynagrodzenie ruchome naliczane miało być z funduszu powstałego po zatwierdzeniu przez Zgromadzenie wspólników spółki bilansu i rachunku zysków o strat.**

Dowód : umowa menedżerska k. 30-34, aneks do umowy menedżerskiej k. 35-36

Powód pismem z dnia 23 12 2004r powód złożył rezygnację i wypowiedział umowę menedżerską, wskazał, że z uwagi na brak realnych możliwości należytego wykonania przedmiotu umowy tj. kierowania swoim działem i reprezentowania go na zewnątrz, składania wniosków w zakresie bieżącej działalności swojego działu.

Dowód : wypowiedzenie umowy menedżerskiej z 23 12 2004r. k. 37

Strony przygotowały projekt umowy – opcje na udziały, w której wspólnicy pozwanej mieli zobowiązać się do umożliwienia powodowi jako dyrektorowi ds. marketingu na podstawie umowy menedżerskiej objęcie do 5 % udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym spółki. Projekt ten nie został jednak przez strony podpisany. Nie było w tym zakresie zgody wspólników.

Dowód : projekt umowy – opcje na udziały k. 61-63, Przesłuchanie prezesa pozwanego M. S. k. 486-490, czas od 00:05:18 do 01:10:49 w zw. Z k. 293-294 czas od 00:56:46 do 01:16 :29 ; przesłuchanie powoda A. N. k. 475-480 czas od 00:30 :20 do 02:18:06 w z k. 290-293 czas od 00:04:49 do 00:58:46

Strony po rozwiązaniu umowy menedżerskiej nadal współpracowały w ramach prowadzonych działalności gospodarczych, a powód wykonywał na rzecz pozwanego zlecenia. Powód w ramach zawartego z pozwanym kontraktu zobowiązany był do nadzoru nad rynkiem f. i samodzielnie podejmował wszelkie czynności związane z prawidłowym funkcjonowaniem przedsiębiorstwa pozwanego na tym rynku. Powód w ramach współpracy z pozwanym wykonywał na rzecz pozwanego usługi w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w postaci przygotowania kontraktów, zespołu technicznego i nadzoru, szkoleń pracowników, ich rekrutacji, wdrożenia prac, nadzoru i konsultacji przy realizacji kadłubów statków, fundamentów, zamocowań, systemów rurarskich itp.

W 2007r. w związku ze spadkiem obrotów pozwanej na rynku f., wobec czego zmniejszyła się ilość prac wykonywanych przez oddział pozwanej we F., pozwana rozwijając swoją działalność powierzyła powodowi tworzenie i organizację biura projektowego przy ul. (...) w G., powód w imieniu pozwanej kierował zapytania o możliwość wynajęcia powierzchni biurowej na ul. (...) w celu prowadzenia szkolenia dla kadry inżyniersko-technicznej. Biuro projektowe pozwanego organizowane było głównie w latach 2006-2007 pod kątem głównie potrzeb rynku f. Powód prowadził rekrutację pracowników do biura konstrukcyjnego pozwanej, wnioskował o wynagrodzenie i premie dla pracowników biura. Powód organizował szkolenia dla pracowników biura konstrukcyjnego pozwanego i koordynował organizację tych szkoleń. W biurze pracowali konstruktorzy M. M., M. W., K. B., P. K., R. B., E. N., M. S. (1); K. B. i

M. W. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej , inni konstruktorzy w ramach umowy o pracę. Powód zarządzał również organizacją pracy pracowników biura , urlopami pracowników biura. Polecenia pracownikom biura konstrukcyjnego wydawał również J. M. – zastępca dyrektora Zakładu (...) pozwanej, zakładu mieszczącego się obok biura konstrukcyjnego w G. , omawiał on zagadnienia merytoryczne z pracownikami biura konstrukcyjnego. Biuro mieściło się przy produkcji i pełniło dla tej produkcji funkcję usługową . Pozwana nie posiadała formalnie stanowiska kierownika biura projektowego . W ramach organizacji biura projektowego pozwanego , powód w 2007r. za zgodą zarządu pozwanej zajmował się sprawami związanymi z zakupem oprogramowania (...), instalacją systemów informatycznych na potrzeby biura projektowego (...). Powód zajmował się również sprawami związanymi z zakupami i dostawą komputerów. Nadto powód zajmował się zamawianiem licencji oprogramowania do zakupionych systemów informatycznych N. , N. , C. , awariami systemów i działania te kontynuował w latach następnych współpracy z pozwaną.

Powód świadczył pracę na rzecz pozwanego w godzinach pracy biura i poza nimi , powód wykonywał w tym samym czasie prace związane z głównym nurtem prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej w postaci nadzoru nad pracami stoczniowymi we F. na rzecz pozwanej , nawiązywał kontrakty , zawierał umowy , organizował szkolenia dla pracowników delegowanych do pracy we F. , cechowała go przy wykonywaniu pracy znaczna samodzielność, strona pozwana nie kontrolowała czasu pracy powoda . Nie dzielił biura z pracownikami biura konstrukcyjnego , a zajmował inne pomieszczenie biurowe wraz z pracownikiem działu f. P. D. , w pewnym czasie też A. W. . Powód uczestniczył przy organizowaniu pracy biura projektowego pozwanego i początkowo to na nim spoczywały głównie obowiązki związane z jego powołaniem i rozpoczęciem działania. . Jednocześnie powód nadal realizował współpracę w zakresie usług w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w postaci przygotowania kontraktów, zespołu technicznego i nadzoru , wdrożenia prac, nadzoru i konsultacji przy realizacji kadłubów statków , fundamentów , zamocowań, systemów rurarskich we F. . Realizował zamówienia na podstawie każdorazowych umów miesięcznych. Prace związane z rynkiem f. pochłaniały znaczną część czasu powoda poza okresem, kiedy organizował biuro konstrukcyjne pozwanej , w tamtym czasie działalność pozwanej na rynku f. była realizowana w mniejszym zakresie.

W latach 2008/2009 powód w ramach działalności gospodarczej realizował własne zlecenie nadzoru prac stoczniowych na rzecz stoczni (...) we F. , w realizacji którego nie uczestniczyła strona pozwana.

Powód jako podmiot gospodarczy A. wystawiał faktury VAT za wykonane na rzecz pozwanego usługi od roku 2001 do 2013 , w stosunku miesięcznym w roku 2007 wartość faktur wynosiła brutto od 8 662 zł do 28 060 zł, w roku 2008 miesięcznie około po 24 000 zł brutto , w roku 2009 po 24 339 zł brutto miesięcznie , w 2010r. po 24 339 zł brutto miesięcznie , w 2011r. po 24 538 , 50 zł brutto , miesięcznie, w roku 2012 od 24 700 zł brutto do 27 711 zł brutto miesięcznie . Wynagrodzenia powoda były najwyższymi wynagrodzeniami otrzymywanymi przez pracowników i współpracowników pozwanej.

Jeszcze w okresie współpracy z pozwaną powód proponował P. D. i innym pracownikom pozwanej współpracę w podmiocie , który tworzył i który miał wykonywać działalność w branży stoczniowej .

Pracę związaną z nadzorem i organizacją biura projektowego pozwanej powód wykonywał do lipca 2012r. , kiedy to siedziba biura projektowego została przeniesiona przez stronę pozwaną do G.. Wówczas biuro nadzorował i kierował nim J. M. .

Dowód : lista osób k. 64, curriculum Vitae k. 65, 67-68 , 69 , 70 , 71 , 75emalii k. 66, pismo z dnia 26 03 2008r. k. 72, 73, podanie o pracę z 10 04 2006r. k. 76; oferta nr (...) - (...) z 25 04 2007r. k. 78 , faktura VAT (...) k. 79 , protokół odbioru z 30 05 2007r. k. 80 , faktura VAT z 17 05 2007r. k. , faktura VAT (...), protokół odbioru z 17 05 2007r. k. 82, faktura VAT (...) k. 83, raport godzinowy k. 84, email k. 85, 86, 87, 88 , 89, 90, 90, 91, 92, 93, 95, 96, 97, 98; , 134, ,135, 141, 142, 146, , 148 , , 149 , 151 , , 152, 154 , 155 , 156, , 157 , , 158, , 159, 417,419,420, 423, 424-442 wnioski o wynagrodzenia k. 100 , 101, 102, 103, 104 , 105, 106, 107, 108, 109,110,111, 113,114, 129; formularz zamówienia k. 115,116, 117, pismo Zarządu (...) SA z dnia 7 05 2007r. k. 120-123, k. 124-126, protokół wykonania usługi k. 127-128, formularz zgłoszenia i realizacji usługi informatycznej k. 130-131, 132, 133, pismo z dnia 19 04 2007r. k. 143, pismo z

dnia 27 04 2007r. k. 144, faktura VAT z 5 07 2012r. k. 160 , świadectwo pracy J. M. k. 222, zamówienia – umowy k. 38, 42 , 46, 52; rejestr sprzedaży VAT k. 39, 43 , 44, 47 , 49, 51, 54, 56, 58, 60; faktury VAT k. 40 , 41, 45, 48, 50 , 53, 55, 59, zestawienie dokumentów w księgach rachunkowych (...) Ltd sp. Zo.o. A. k. 215-218,

Przesłuchanie prezesa pozwanego M. S.k. 486-490 , czas od 00:05:18 do 01:10:49 w zw. Z k. 293-294 czas od 00:56:46 do 01:16 :29 ; przesłuchanie powoda A. N. k. 475-480 czas od 00:30 :20 do 02:18:06 w z k. 290-293 czas od 00:04:49 do 00:58:46; zeznania świadka M. M. k. 317-321 czas od 00:04: 51 do 00:44:05 ; zeznania świadka K. B. k. 321-323 czas od 00:44:05 do 01:05:05; zeznania świadka K. H. k. 323-324 czas od 01:05:05 do 01:17:29 ; zeznania świadka M. J. k. 324-325 czas od 01 :17 29 do 01:26 : 00; zeznanie świadka P. K. k. 325-326 czas od 01 :26 :00 do 01 :43:03; zeznania świadka M. W. k. 326-328 czas od 01:43:03 do 02:06:51; zeznania świadka R. B. k. 364-366 czas od 00:04:40 do 00:30:59 ; zeznania świadka Ł. R. k. 366-367 czas od 00:30:05 do 00:42:41 ; zeznania świadka B. T. k. 367-370 czas od 00:41:14 do 01:26:19 ; zeznania świadka I. K. k. 370-371 czas od 01:26:19 do 01:46:28 , zeznania świadka P. D. k. 371-375 czas od 01:47:34 do 03:08:18 , zeznania świadka J. M. k. 464-466, zeznania świadka P. B. k. 474-475 czas od 00:03:35 do 00:29:42/

J. M. zastępca dyrektora Zakładu (...) pozwanej zatrudniony na podstawie umowy o pracę w roku 2011 otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 4000 zł brutto miesięcznie poza miesiącem grudniem , za który otrzymał 14 984, 48 zł , w roku 2012 otrzymywał kwoty po 4 000 zł brutto miesięcznie poza miesiącami styczeń- marzec 2012 , kiedy otrzymał kwoty pomiędzy 4 000 zł brutto i 5 000 zł brutto miesięcznie .

Dowód : zestawienie zarobków J. M. k. 223, .

Pismem z dnia 30 05 2013r. powód poinformował prezesa zarządu pozwanej , że zaprzestaje współpracy z pozwaną spółką ze skutkiem natychmiastowym . Formuła tej współpracy , chociaż dotychczas tolerowana przez powoda , była w ocenie powoda jednostronnie narzucona i zdecydowanie niezgodna z wynegocjowanymi pierwotnie umowami. . W związku z powyższym powód oświadczył , że załącza rozliczenia podsumowujące różne okresy dotychczasowej współpracy oraz jest gotów do ustalenia terminarzy i szczegółowych metod ich realizacji.

W piśmie z dnia 13 11 2013r. pełnomocnik powoda wezwał pozwaną spółkę do zapłaty kwoty 500 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę powoda polegającą na prowadzeniu biura konstrukcyjnego spółki.

Dowód : wezwanie do zapłaty z dnia 13 11 2013r. k. 164, pismo powoda z dnia 30 05 2013r. k. 226

Sąd zważył co następuje :

Przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy sąd oparł się na dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy , dowodach w formie dokumentowej , zamówieniach , fakturach , wiadomościach email, pismach w zakresie w jakim korespondowały one z zeznaniami świadków i stron .

Sąd oparł się również na przesłuchaniu świadków M. M. , K. B. , P. K. , M. W. , R. B. , które uznał za wiarygodne , były ze sobą zgodne bądź uzupełniały się ze sobą , zeznania świadków pracowników biura konstrukcyjno-technologicznego bądź współpracowników pozwanej w pracy tego biura , zeznania te korespondowały z zeznaniami stron w zakresie faktycznej pracy powoda na rzecz biura konstrukcyjno- technologicznego pozwanej , organizacji pracy biura i nadzoru powoda nad pracownikami biura . Świadczyli także , poza R. B. że częściowo polecenia ,czy zalecenia pracownikom biura wydawał J. M. . Świadczyli również , że jednocześnie z nadzorem nad biurem konstrukcyjnym pozwanego powód prowadził oddział pozwanej we F. i dzielił pomieszczenie biurowe z pracownikiem tego działu. Świadczyli nie znali podstaw zatrudnienia powoda ani tego , jak powód dzielił obowiązki pomiędzy działem f. a biurem konstrukcyjnym pozwanej , jak było i czy było powodowi płacone wynagrodzenie .

Sąd nie oparł się na oświadczeniach M. M. , i K. B. -świadkowie wyjaśnili okoliczności związane ze współpracą stron ustnie w i zakresie w jakim zeznania nie korespondują z treścią oświadczenia świadka k. 162 , 163 sąd dał wiarę przesłuchaniu świadków , a pominął oświadczenia sporządzone na prośbę powoda.

Sąd oparł się na zeznaniach świadka P. D. , współpracownika powoda w dziale f. pozwanego , który opisał czynności wykonywane przez powoda w ramach współpracy z pozwaną , jak i na własny rachunek , zakładanie przez powoda biura konstrukcyjnego, jak i propozycje składane świadkowi i innym osobom współpracy z powodem , na co wskazywała strona pozwana. Zeznania świadka były jasne , dość precyzyjne zważywszy na okres czasu dzielący zdarzenia , na temat których świadek zeznawał , a czasem składania samych zeznań. Zeznania te korespondują z zeznaniami innych świadków pracowników biura konstrukcyjnego , I. K. , prezesa strony pozwanej , jak i B. T. , w zakresie konfliktu pomiędzy powodem a B. T. . Świadek wskazał też na podnoszony przez pozwaną fakt składania mu propozycji przez powoda przejścia do pracy u powoda podczas zatrudnienia u pozwanej.

Z powyższymi zeznaniami uzupełniają się zeznania I. K. , która współpracowała z powodem w zakresie działalności pozwanej na rynku f. , otrzymywała od powoda umowy , zlecenia , informację o pracownikach oddelegowanych do pracy na rynek f. , podsumowanie do wystawienia faktury za prace we F.. Wskazała na stałą współpracę z powodem w tym zakresie, okoliczności te nie budzą wątpliwości i są zgodne z dowodami z dokumentów i innych świadków.

Z zeznaniami wyżej wymienionych świadków uzupełniają się zeznania świadka K. H. , który pomagał wdrożyć oprogramowanie do projektowania w biurze konstrukcyjnym pozwanej , świadek potwierdził , iż czynności związane z zamówieniami i wdrożeniem , szkoleniami , w tym zakresie wykonywał powód , co zgodne jest z treścią dokumentów złożonych do akt sprawy, jak i nie jest kwestionowane przez stronę pozwaną . Podobnie zeznania świadka P. B. uzupełniają się z powyższymi zeznaniami , świadek wskazał , iż powód zajmował się zakupami i wdrożeniem oprogramowania do wsparcia projektowania w przemyśle stoczniowym w pozwanej spółce. Świadek podał również że powód zajmował się kontaktami z klientami zagranicznymi , co koresponduje z zeznaniami świadków P. D. I. K., jak i samych stron. Świadek nadto potwierdził , że powód zajmował się sprawami biura projektowego , gdyż współpracował i w tym zakresie z powodem, organizację pracy biura przez powoda potwierdzili świadkowie- pracownicy biura konstrukcyjnego pozwanej . Z zeznaniami tymi uzupełniają się zeznania M. J. – współpracującego z pozwaną spółką w zakresie wynajmu pomieszczeń w G. przy ul. (...), który potwierdził czynności wykonywane przez powoda związane z wynajmem pomieszczeń i organizacją sieci komputerowej dla pozwanego , czynności tych strona pozwana nie kwestionuje.

Z zeznaniami powyższymi uzupełniają się zeznania świadka Ł. R. , który współpracował z pozwanym jako konstruktor w latach 2012/2013 , jednakże zajmował się w latach wcześniejszych wdrażaniem pracowników biura projektowego w system projektowania trójwymiarowego z ramienia innej firmy , potwierdził on wykonywanie czynności zarządzających w stosunku do biura projektowego przez powoda w tamtym czasie. Jak i dział powoda w rekrutacji do biura projektowego .

Sąd w większości dał wiarę zeznaniom świadka B. T. dyrektora zakładu budowy statków pozwanej, potraktował je jednak z ostrożnością w zakresie w jakim świadek ten kwestionuje nadzór powoda nad pracownikami biura konstrukcyjnego pozwanej , przyznając jednocześnie fakt organizacji tego biura przez powoda i tworzenia go przez powoda . Zeznania świadka w zakresie nadzoru nad pracownikami biura nie korespondują z zeznaniami samych pracowników biura , sąd dał wiarę pracownikom biura konstrukcyjnego jako zgodnym ze sobą , co do tego , że powód pełnił funkcję kierowniczą w biurze, a nie dał wiary świadkowi T. ; w ocenie sądu może chodzić o to że świadek B. T. nie akceptował zwierzchnictwa powoda nad pracownikami biura z uwagi na konflikt z powodem , natomiast w pozostałym zakresie i współpracy z produkcją , jak i organizacji biura przez powoda , działalności powoda na rynku f. , wysokości wynagrodzeń powoda , braku zainteresowania powoda umową o pracę z pozwaną ; zeznania te zasługują na wiarę jako korespondujące po części z zeznaniami prezesa pozwanej , treścią dokumentów i po części zeznaniami innych świadków.

Podobnie w większości sąd oparł się na zeznaniach świadka J. M.- zastępcy kierownika zakładu budowy statków , którego zeznania korespondują z zeznaniami świadka P. D. , I. K. , B. T. , prezesa zarządu pozwanej , jak i świadków konstruktorów z biura. Jedynie w zakresie nadzoru powoda nad biurem konstrukcyjnym pozwanej, w ocenie sądu , świadek podobnie jak B. T. pomniejsza rolę powoda w ostatnim okresie pracy , jednak z zeznań świadków pracowników Biura konstrukcyjnego wynika , że powód do 2012r. sprawował nadzór nad pracą tego biura i zatrudnionych w nim pracowników , po części wynika to też z załączonej korespondencji elektronicznej k. 420 , 421, 423, 425, 427,428, 429, 430, 431, 432, 433. Natomiast świadek na pewno współpracował ściśle z biurem konstrukcyjnym i miał swoje zalecenia, wskazówki i zastrzeżenia , co wynika też pośrednio n.p. z korespondencji załączonej przez powoda k. 435

Co do zasady za wiarygodne sąd uznał przesłuchanie prezesa strony pozwanej M. S. , zeznania te są jasne i logiczne , potwierdzone dowodami z dokumentów i w formie dokumentowej , jak i uzupełniają się z zeznaniami świadków . Brak jest jakichkolwiek dowodów , na podstawie których stwierdzić by można jakąkolwiek wolę stron w zakresie zawarcia umowy o pracę w spornym okresie . Nie ulega zaś wątpliwości , iż z uwagi na profesjonalizm , rozległą działalność stron , gdyby strony wolę taką posiadały, byłby przygotowany chociaż odpowiedni projekt umowy , jak to miało miejsce w przypadku umowy opeji na udziały , czy umowy menedżerskiej .

Zeznania powoda w części spornej sąd uznał za niewiarygodne , powód wskazał, iż tworzenie biura projektowego pozwanej nie odbywało się w ramach działalności gospodarczej powoda , a za pracę związana z prowadzeniem biura nie wystawiał rachunków , zeznania te są sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego oraz zasadami postępowania pomiędzy stronami , wykazanymi w sprawie niniejszej , albowiem powód jako doświadczony menadżer , podmiot gospodarczy w przypadku wątpliwości w zakresie podstawy prawnej swojego zatrudnienia, swoje wątpliwości i żądania sygnalizowałby w ocenie sądu stronie pozwanej . Biorąc pod uwagę wieloletnią współpracę stron , tworzenie i organizacja biura projektowego stanowi element współpracy stron , która miała charakter stały . Z zeznań powoda w żaden sposób nie wynika , aby strony łączył stosunek pracy , nie wynika wola stron zawarcia umowy o pracę. Sam powód wskazuje , że nie wyrażał takiej woli w okresie współpracy z pozwaną , strony nie ustaliły wysokości wynagrodzenia , twierdzi że na poczet wynagrodzenia miały zostać liczone udziały , o jakie ubiegał się w pozwanej spółce. Jednakże pozwana spółka nie wyrażała zgody na objęcie przez powoda udziałów w spółce . Samo powoływanie się przez powoda na stosunek pracy ze stroną pozwaną nie jest do końca zrozumiałe w sprawie niniejszej , gdyż powód powołuje się na zamiar objęcia udziałów w spółce , co właściwe jest nie stosunkowi pracy , a stosunkowi spółki , który należy do zakresu prawa handlowego , a nie prawa pracy . Powód wbrew swym twierdzeniom zna elementy właściwe stosunkom pracy. Wszak powód rekrutował pracowników do biura konstrukcyjnego , wnioskował o przyznanie im wynagrodzeń i premii , a pracownicy biura , którym zarządzał zatrudnieni byli głównie w ramach umów o pracę. Sprzeczne z koncepcją zatrudnienia powoda w ramach stosunku pracy jest jego twierdzenie , że wykonywał zadania w zakresie tworzenia i organizacji biura , za co miał być wynagradzany udziałami , jakie miały mu przyspaść w spółce , miał zostać współnikiem k. 290 Taki sposób rozliczenia wkładu powoda w działalność pozwanej spółki wprost świadczy , iż stosunek prawny , na jaki powód powołuje , nie miał być stosunkiem pracy , albowiem powód przez udziały przyjęty miał zostać w poczet współników i miał być równoprawnym udziałowcem spółki , taka koncepcja wyklucza uznanie , że strony miał łączyć stosunek pracy oraz że taka była wola stron . Zważyć należy , iż strony w sprawie niniejszej są sprawnie zorganizowanymi uczestnikami obrotu gospodarczego od wielu lat , a zachowanie powoda nie wskazuje na chęć podporządkowania właściwego stosunkowi pracy , a na chęć równouprawnionego uczestnictwa w działalności strony pozwanej . Fakt , iż w tym zakresie powód pozostawał podwykonawcą usług strony pozwanej nie świadczy , że strony łączył stosunek pracy ,ani że strony do stosunku takiego zmierzały. Również i w tym zakresie powód miał odpowiednie doświadczenie i wiedzę prawną , gdyż strony łączył kontrakt menadżerski , który nie był umową o pracę i powód tego nie kwestionuje , a nawet w sprawie niniejszej powołuje się na ten kontrakt , jako uzasadnienie do wysokości swojego wynagrodzenia k. 477 k. 479. W takiej sytuacji o stosunku pracy nie może świadczyć to , że powód wykonywał stale prace w biurze strony pozwanej oraz że był obecny w godzinach otwarcia biura konstrukcyjnego , które nadzorował. Powód bowiem nadzorował również w tym samym czasie rynek f. dla strony pozwanej i nadzorował

prace stoczniowe prowadzone dla pozwanej na rynku f. , co do czego nie kwestionuje, że prace te wykonywał w ramach działalności gospodarczej. Pracę tę również wykonywał w biurze strony pozwanej i w godzinach otwarcia biura .

W spornym okresie powód ani razu nie przejawiał woli zawarcia umowy o prace i na taka wolę się również nie powoływał, a sprawę stosunku pracy powołał już po zakończeniu współpracy pomiędzy stronami, gdyż nie objął udziałów w pozwanej spółce . Swą motywację powód przedstawił na rozprawie w dniu 15 04 2016r. , kiedy stwierdził, że w tamtym czasie nie sądził, że umowa o prace będzie mu potrzebna k. 290-291 . W ocenie sądu stanowisko powoda w zakresie ustalenia stosunku pracy stworzone zostało na potrzeby niniejszego procesu , skoro strona pozwana nie zaoferowała powodowi udziałów w pozwanej spółce, na co powód liczył, przez co stałby się pełnoprawnym udziałowcem pozwanej , to powód pozwał stronę pozwaną żądając ustalenia istnienia stosunku pracy. Tymczasem stosunek pracy regulowany treścią art. 22 kodeksu pracy dla swego istnienia wymaga występowania wszystkich przesłanek w nim wymienionych. Istotna jest również w szczególności przy stronach wykształconych i doświadczonych ich wola nawiązania takiego stosunku prawnego.

Sąd zważył zatem , mając na uwadze powyższe ustalenia i już dokonane rozważania , iż powództwo o ustalenie , że strony łączył stosunek pracy jest całkowicie bezzasadne.

Podstawę prawną żądania ustalenia stosunku pracy zawiera art. 189 kodeksu postępowania cywilnego [dalej: k.p.c.], stanowiący, że „powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny”. W orzecznictwie i piśmiennictwie nie budzi żadnych wątpliwości, że w razie sporu, co do treści umowy lub rodzaju stosunku prawnego, na podstawie którego była świadczona praca, pracownikowi przysługuje roszczenie o ustalenie rodzaju i treści umowy właśnie w oparciu o treść art. 189 k.p.c. Sąd uznał, że co do zasady powód miał interes prawny w zgłoszeniu żądania ustalenia istnienia stosunku pracy.

Co prawda z reguły sama możliwość zgłoszenia powództwa o świadczenie wyłącza możliwość dochodzenia ustalenia – gdyż mogąc dochodzić bezpośrednio świadczenia, powód nie ma interesu w korzystaniu ze środka o bardziej ograniczonym zakresie, tj. powództwa o ustalenie – jednakże stosunek pracy wiąże się z tak daleko idącymi skutkami prawnymi, w szczególności w zakresie ubezpieczeń społecznych , że w ocenie Sądu nie można przyjąć, że zgłoszone przez powoda roszczenia je wyczerpują. W tej sytuacji zdaniem Sądu powód miał bezsprzecznie interes w ustaleniu przez Sąd istnienia stosunku pracy.

Kryteria, jakimi kieruje się Sąd, ustalając czy między stronami istniał stosunek pracy, wynikają z art. 22 kp. Stanowi on, że przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – **do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem** (§ 1). Podkreślenia przy tym wymaga, że zatrudnienie na takich warunkach jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy (§1¹) i nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w art. 22 § 1 (§1²). Z przywołanego przepisu wynikają następujące cechy stosunku pracy: (1) odpłatność, (2) osobiste świadczenie pracy przez osobę fizyczną, (3) wykonywanie pracy określonego rodzaju, w sposób ciągły i powtarzający się, (4) wykonywanie pracy na rzecz pracodawcy i na jego ryzyko, (5) wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, (6) wykonywanie pracy w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę. Wszystkie te elementy muszą zajść łącznie, a brak jednego z nich zasadniczo wyklucza przyjęcie, że nawiązany został stosunek pracy. Zgodnie z ogólną zasadą postępowania cywilnego (art. 6 kc i 232kpc) ciężar wykazania wszystkich powyższych okoliczności spoczywa na powodzie (osobie, która twierdzi, że jest/była pracownikiem). Nie można na podstawie powołanego przepisu konstruować swoistego domniemania stosunku pracy, tj. tezy, że każda aktywność zarobkowa w domniemany sposób wykonywana jest w warunkach stosunku pracy.

W razie rozbieżności między stronami na temat podstawy prawnej zatrudnienia, osobie zatrudnionej przysługuje roszczenie o ustalenie istnienia stosunku pracy.

Art. 22. § 1. Kodeksu pracy stanowi, iż przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

§ 1¹. Zatrudnienie w warunkach określonych w § 1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy.

§ 1². Nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w § 1.

Umowę o pracę zawiera się na piśmie (art. 29§ 2), jednak w przypadku niezachowania formy pisemnej do umowy o pracę nie mają zastosowania przepisy kodeksu cywilnego. Umowa o pracę zawarta ustnie jest skuteczna. **W takiej sytuacji charakter prawny umowy należy ustalić na podstawie treści oświadczeń woli stron, dokonując ich wykładni zgodnie z z ogólną regułą interpretacyjną wyrażoną w art. 65 k.c.** Według treści tego przepisu oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których zostało złożone, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje (§ 1), **a w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu (§ 2).**

Zgodny zamiar zawarcia konkretnego rodzaju umowy będzie miał decydujące znaczenie w przedmiotowej sprawie. Jako, że sama praca nie nazwanego formalnie kierownika biura konstrukcyjnego może być wykonywana w pracowniczych, jak i niepracowniczych formach zatrudnienia, to wola stron w ramach przyznanej przez prawo autonomii (art. 353¹ k.c. w zw. z art. 300 k.p.) decyduje o wyborze podstawy zatrudnienia. Zasada swobody umów (art. 353¹ k.c. w zw. art. 300 k.p.) polega na możliwości wyboru przez strony rodzaju stosunku prawnego, który będzie je łączył (umowa o pracę, umowa o dzieło, zlecenie itp.). Jednak podstaw zatrudnienia nie można traktować koniunkturalnie. Nie można zatem traktować umowy zlecenia pracownika z pracodawcą raz jako cywilnej, innym razem, kiedy jest to korzystne ze względu na świadczenia pracownicze, jako umowy o pracę (Baran K.W. (red.) i in. Kodeks pracy. Komentarz, LEX, 2012). Oznacza to, że wyborze podstawy prawnej zatrudnienia decydują strony, mające zdolność do czynności prawnych, a tym samym faktyczną możliwość kształtowania swojej sytuacji prawnej. Na nich spoczywa ciężar odpowiedzialności za racjonalne kształtowanie stosunku prawnego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż powód, na którym spoczywał ciężar dowodu, nie wykazał, iż w istocie łączył go z pozwaną stosunek pracy, a w konsekwencji jego roszczenia w ramach stosunku pracy są zasadne.

Umowa o pracę nie była objęta zgodnym zamiarem stron w sprawie niniejszej, a powód wniósł o ustalenie istnienia stosunku pracy, gdyż pozwana nie zgodziła się na objęcie przez niego udziałów w pozwanej spółce i zdaniem powoda nie wynagrodziła mu pracy przy tworzeniu biura konstrukcyjnego i nadzorowaniu pracy tego biura. **. por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 05 2010r. , sygn. akt II PK 354/09** LEX nr 598002 „W razie ustalenia, iż zawarta przez strony umowa wykazuje cechy wspólne dla umowy o pracę i umowy prawa cywilnego z jednakowym ich nasileniem, rozstrzygająca o jej typie powinna być in concreto wola stron. Art. 22 § 1¹ k.p. nie stwarza prawnego domniemania zawarcia umowy o pracę. Nie wyłącza też ustalenia rodzaju zawartej umowy poprzez wykładnię oświadczeń woli wedle kryteriów podanych w art. 65 k.c.”

W sprawie niniejszej brak również cech podporządkowania pracownika i kierownictwa pracodawcy właściwych dla oceny samego stosunku prawnego jako stosunku pracy ocenianego na podstawie sposobu wykonania umowy przez powoda, wykonywanie pracy przez powoda charakteryzowała duża swoboda i samodzielność. Powód nie był kontrolowany co do czasu wykonywania pracy. Powód w tym samym czasie sprawował nadzór nad pracą biura konstrukcyjnego pozwanej, jak i zajmował się nadzorem nad działalnością stoczniową pozwanej we F. i organizacją tego oddziału i w tej części nie wskazuje, aby łączył go z pozwaną stosunek pracy. A zatem stosunek prawny łączący strony nie miał jednorodnego charakteru właściwego stosunkowi pracy, powód prowadził jednocześnie dwa rodzaje

działalności na rzecz pozwanej spółki , a w pewnym okresie również działalność wyłącznie na własny rachunek , jak wynika z postępowania realizował własne zlecenie na rzecz stoczni (...).

Jako, że powoda nie łączył z pozwaną stosunek pracy Sąd oddalił powództwo o ustalenie istnienia stosunku pracy na mocy Art. 22. § 1 kodeksu pracy . Powód jest od wielu lat podmiotem zarządzającym , menedżerem , znającym zasady prowadzenia działalności gospodarczej , jak i znającym zasady zatrudniania i zarządzania pracownikami i współpracy z innymi podmiotami, osobą niezwykle doświadczoną zawodowo i życiowo , w takiej sytuacji twierdzenia powoda co do tego że nie wiedział, że pracownik na podstawie stosunku pracy uprawniony jest do świadczenia periodycznego za swoją pracę , co podał w pozwie – wynagrodzenia jest z uwagi na poziom naiwności tego twierdzenia całkowicie niewiarygodne. Z uwagi na bogate doświadczenie powoda i pozycję zarówno u strony pozwanej , jak i w szeroko pojętej branży stoczniowej , całkowicie niewiarygodne jest , to , że powód będąc zainteresowany zawarciem umowy o pracę, nie podjąłby w tym kierunku żadnych czynności , nie pisałby pism, meili , nie zwracałby się ustnie do prezesa zarządu pozwanej o zawarcie umowy o pracę.

Wskazać też należy , że powód przez wiele lat współpracował z pozwanym w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i świadczył usługi na rzecz strony pozwanej jako firma (...) . Powód jest osobą samodzielną i samostanowiącą o sobie , mając umowę- kontrakt menedżerski , sam kontrakt ten wypowiedział, na zasady wskazane w tym kontrakcie powód się zresztą powołuje w dalszej współpracy z pozwanym , a nie był on umową o pracę.

W punkcie II wyroku należało sprawę o wynagrodzenie przekazać do właściwego sądu gospodarczego na mocy art. art. 200 §1 kpc , gdyż Sąd Pracy nie był właściwy do orzekania w tej kwestii.

Zgodnie z treścią art. 476 kpc przez sprawy z zakresu prawa pracy rozumie się sprawy:

- o roszczenia ze stosunku pracy lub z nim związane,
- **ustalenie istnienia stosunku pracy**, jeżeli łączący strony stosunek prawny, wbrew zawartej między nimi umowie ma cechy stosunku pracy,
- o roszczenia z innych stosunków prawnych, do których z mocy odrębnych przepisów stosuje się przepisy prawa pracy,
- o odszkodowania dochodzone od zakładu pracy na podstawie przepisów o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Jak wynika z powyższego Sąd Rejonowy Gdańsk- Południe w Gdańsku Wydział VI Pracy nie jest właściwy do rozpoznania niniejszej sprawy w zakresie wskazanym wyżej, albowiem roszczenie powoda bezsprzecznie nie wynika ze stosunku pracy, a z łączącego strony stosunku zobowiązaniowego pomiędzy podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą. Charakter łączącego strony stosunku prawnego wynika ze zgromadzonych w sprawie dowodów.

Biorąc powyższe pod uwagę brak jest podstaw do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy przez Sąd Rejonowy Gdańsk- Południe w Gdańsku Wydział VI Pracy w zakresie dotyczącym roszczenia o wynagrodzenie za sporny okres i z tego też powodu na podstawie art. 200 §1 kpc orzeczono jak w punkcie II wyroku. / por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2009 r. II PK 25/09 „Sąd pracy nie może oddalić powództwa o wynagrodzenie za pracę faktycznie wykonaną tylko z tej przyczyny, że zawarta przez strony umowa nie była umową o pracę, lecz umową prawa cywilnego. W takiej sytuacji sąd pracy przekazuje sprawę do rozpoznania w "zwykłym" postępowaniu cywilnym.” OSNP 2011/5-6/76; i n.p. Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 23 lutego 2012 r. ,III APA 48/11 „1. Kontrakt menedżerski różni się od klasycznej umowy o pracę tym, że menedżer nie podlega stałemu nadzorowi mocodawcy, menedżer nie wykonuje pracy pod kierownictwem mocodawcy, co najwyżej może uzgodnić pewne trendy zarządzania, czy też wytyczne jednakowoż sposób działania należy do jego wolnego wyboru.2. Jeżeli powód twierdzi, że wiązała go ze stroną pozwaną umowa i że na podstawie tej umowy powinien być otrzymać od pozwanej wynagrodzenie za świadczoną na jej rzecz pracę, przyjęcie przez sąd pracy, że umowa ta nie była umową o pracę, lecz umową prawa cywilnego,

nie może prowadzić do oddalenia powództwa, bo taki wyrok zamyka powodowi drogę dochodzenia wynagrodzenia wynikającego z tej umowy przed sądem cywilnym.”

Mając na uwadze treść art. 98 k.p.c., na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu, Sąd zasądził od powoda jako przegrywającego sprawę o ustalenie istnienia stosunku pracy , na rzecz pozwanej kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wynagrodzenia w wysokości maksymalnej z uwagi na nakład pracy pełnomocnika strony pozwanej i przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy (pkt III wyroku).